

# **Ewangelia z poniedziałku: Szczera wzajemna pomoc**

Ewangelia z poniedziałku 32 tygodnia okresu zwykłego wraz z komentarzem. «Jeśli brat twój zawini, upomnij go; i jeśli będzie żałował, przebacz mu». Wzajemne upominanie się jest oznaką szczerego pragnienia pomocy jedni drugim na naszej drodze. Pan Jezus jest naszym wzorem w upominaniu ze względu na prawdziwą i konkretną miłość do każdej osoby.

## Ewangelia (Łk 17, 1-6)

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Niepodobna, żeby nie przyszły zgorszenia; lecz biada temu, przez którego przychodzą. Byłoby lepiej dla niego, gdyby kamień młyński zawieszono mu u szyi i wrzucono go w morze, niż żeby miał być powodem grzechu dla jednego z tych małych. Uważajcie na siebie!

Jeśli brat twój zawini, upomnij go; i jeśli będzie żałował, przebacz mu. I jeśli siedem razy na dzień zawinił przeciw tobie i siedem razy zwrócił się do ciebie, mówiąc: „Żałuję tego”, przebacz mu».

Apostołowie prosili Pana: «Dodaj nam wiary».

Pan rzekł: «Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiedzielibyście tej morwie: „Wyrwij się z korzeniem

i przesadź się w morze”, a byłyby wam posłuszna».

---

## **Komentarz**

Święty Łukasz Ewangelista przekazuje nam, w niewielu słowach, trzy ważne pouczenia Pana Jezusa. Słowa te możnaby podsumować tytułem “Mądrość roztropnego serca”. Pierwsze z tych pouczeń mówi nam o zgorszeniu, i zwraca nam uwagę na konieczność szczególnej troski o najsłabszych. Każdego z nas w szczególny sposób razi zło wyrządzone osobom bezbronny i niewinnym. W tej grupie znajdują się dzieci, osoby, które w bardzo naturalny sposób pokładają swoją ufność w starszych, aby się nimi opiekowały, dawały im wskazówki, pouczały je, i upominały, jeśli jest to konieczne. Pan Jezus

przestrzega nas, że niestety w świecie w jakim żyjemy, zranionym przez grzech, kiedy nasze serca nie zostały w pełni przekształcone przez łaskę, nie będzie tym niewinnym istotom brakowało cierpienia spowodowanego przez nasz egoizm. Pan Jezus przyszedł, aby dać nam możliwość przemiany i siłę potrzebną, aby pozostawić tego starego człowieka, który nadal w nas żyje. Istnieje szczególne zło w szkodzeniu najsłabszym, którzy oddają się z zaufaniem w nasze ręce. Obyśmy pragnęli i potrafili otworzyć się na Bożą łaskę, z mądrością tego, w którym zamieszkuje Duch Święty, który stale nas poucza, daje hojnie do dyspozycji jego drogocenne dary i pomaga rozwijać cnoty.

Tę samą szczerą troskę o bliźniego mamy mieć wobec tych, którzy błędzą. Nie chodzi o to, by uważać się za lepszych, zdolnych do tego, by sądzić, ani myśleć, z fałszywą pokorą,

że jesteśmy najgorsi. Chodzi o odczuwanie pełnej miłości odpowiedzialności wobec innych. Każdego dnia upominamy siebie, w zwyczajnych rzeczach, kiedy myślimy, że możemy, albo inna osoba może zrobić rzeczy lepiej: w kuchni, podczas uprawiania sportu, w sprawach zawodowych. Dlaczego nie mielibyśmy się upominać także w sprawach duchowych? Ale poprzez upomnienie pokorne i szczere: które płynie z serca, które pragnie, aby bliźni wzrastał. To bardzo łatwe, aby do upomnienia wkradły się nieodpowiednie motywacje, i łatwe jest także, aby do tego nie dopuścić. Pan Bóg nas upomina, bo nas kocha. Z nieskończoną cierpliwością i słodkim wymaganiem. I rzeczywiście nam przebacza. Konieczne jest więc upominanie biorąc pod uwagę sposób bycia i okoliczności w jakich znajduje się dana osoba. Dobre upomnienie to takie, które bierze pod uwagę prawdę o osobie, jaką

mamy przed sobą, i prawdę, do  
której chcemy, aby ta osoba się  
zbliżyła.

Juan Luis Caballero // Zdjęcie:  
Fizkes - Getty Images Pro

.....

pdf | dokument generowany  
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-  
pl/gospel/poniedzialek-32zwykly/](https://opusdei.org/pl-pl/gospel/poniedzialek-32zwykly/)  
(19-03-2026)